

2. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. №2755-VI // Верховна Рада України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>

3. Закон України «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реформи міжбюджетних відносин» від 28.12.2014 року № 79-VIII // Верховна Рада України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>

4. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 01.01.2015 року № 71-VIII // Верховна Рада України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>

5. Кириченко А.В. Бюджетно-податкове регулювання в системі державного регулювання економіки // Економіка АПК. – 2010. – № 1. – С. 78-82.

УДК 330.322

*О.М. Куц, магістрантка
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ ТА НАПРЯМКИ ЇЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

В Україні дотепер не створено обґрунтованої системи підтримки інноваційно-інвестиційної діяльності. Це стало однією з причин катастрофічного спаду інноваційно-інвестиційної активності в країні, який перевищує темпи зниження показників економічного розвитку [2].

Значення інвестиційно-інноваційного процесу в контексті забезпечення економічної безпеки посилюється ще й тим, що супроводжується виникненням загроз економічної безпеки, що не мають відповідних та одночасно дієвих механізмів їх нейтралізації [3].

Проблематика інвестиційно-інноваційної безпеки держави в тій чи іншій мірі була предметом дослідження таких учених, як І.В. Лобас, Т.А. Новицька, О.В. Яковлева та ін. Значна увага, що приділяється даному напрямку, свідчить про актуальність даної теми і необхідність подальших досліджень.

В Україні відповідно до Методики розрахунку рівня економічної безпеки інвестиційно-інноваційна безпека визначається як стан економічного середовища у державі, що стимулює вітчизняних та іноземних інвесторів вкладати кошти в розширення виробництва в країні, сприяє розвитку високотехнологічного виробництва, інтеграції науково-дослідної та виробничої сфери з метою зростання ефективності, поглиблення спеціалізації національної економіки на створенні продукції з високою часткою доданої вартості.

Основними загрозами інвестиційно-інноваційної безпеки України протягом багатьох років залишаються:

– високий рівень тіньової економіки, спричинений посиленням корупції, недосконалістю податкової системи, важким і витратним процесом організації і ведення бізнесу;

– низька інвестиційна активність, що є наслідком нестачі внутрішніх ресурсів у суб'єктів господарювання, несприятливого інвестиційного клімату, проблем інституційного середовища;

– застарілий науково-технічний рівень виробництва;

– низький рівень активності інноваційної сфери, викликаний посиленням залежності від інших країн щодо імпорту технологій, нерозвиненістю венчурного бізнесу, повільного розвитку кластерних форм організації інноваційного процесу в рамках технопарків, незадовільним

рівнем захисту інтелектуальної власності, відсутністю попиту на інноваційну продукцію, міграцією наукових кадрів і фахівців тощо.

Поєднання зазначених негативних тенденцій реально загрожує Україні втратою перспективи реформування та розвитку економіки на сучасних науково-технологічних та інноваційних засадах.

Система забезпечення інвестиційно-інноваційної безпеки полягає в тому, щоб створювати і підтримувати такі умови, які не дозволяли б інвестиційно-інноваційному комплексу держави виходити зі стану, що гарантує його нормальне функціонування і розвиток. Належний рівень інвестиційно-інноваційної безпеки досягається здійсненням єдиної державної політики підкріпленої системою скоординованих заходів, адекватних внутрішнім і зовнішнім загрозам [4].

Інвестиційно-інноваційна політика повинна бути збалансованою та спрямованою на гармонійне доповнення внутрішніх інвестицій зовнішніми, де визначальним фактором будуть національні інтереси держави, її інноваційний розвиток. Саме від цього нині найбільшою мірою залежать можливості реалізації інноваційних процесів і забезпечення високої ефективності економіки в Україні.

Література

1. *Методичні рекомендації щодо розрахунку рівня економічної безпеки України (Наказ Міністерства економічного розвитку від 29.10.2013р. №1277)*// Офіційний веб-сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.me.gov.ua/control/uk/publish/category/main?cat_id=38738.

2. *Лобас, І.В. Особливості інноваційно-інвестиційної політики України [Електронний ресурс]/ І.В. Лобас // Державне управління: теорія та практика. – К.: ДВНЗ Національна академія управління при президенті України, 2011. – № 2. – Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej14/txts/Lobas.pdf>.*

3. *Новицька, Т. А. Глобалізаційні аспекти державного регулювання інвестиційного процесу в Україні [Електронний ресурс]/ Т. А. Новицька // Державне управління: удосконалення та розвиток, 2010. - №2. – Режим доступу: <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=95>.*

4. *Яковлева, О. В. Інвестиційна складова економічної безпеки держави [Електронний ресурс]/ О. В. Яковлева // Збірник наукових праць Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Актуальні питання безпеки фінансової системи держави», м. Харків, 21 лютого 2014 року. – Режим доступу: http://univd.edu.ua/general/publishing/konf/finbezpeka/97_yakovleva.pdf.*

УДК 336.225

*О.В. Килимиста, О.М. Дахно
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

ПРОБЛЕМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПОДАТКОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ

В сучасних умовах розвитку країни суттєвим елементом регулювання економіки є державний податковий контроль, що забезпечує ефективне функціонування фінансової системи та, як результат, сприяє формуванню, наповненню і використанню фінансових ресурсів бюджетів різних рівнів.

Податковий контроль є заключною стадією управління оподаткуванням. Суть процесу полягає у виявленні, вивченні проблеми та знаходженні шляхів її вирішення, попередження виникнення правопорушень у майбутньому [2].

Першочерговою потребою сьогодення є забезпечення збалансованого розвитку всіх підсистем суспільства, гармонізації інтересів різноманітних верств населення, створення міцного економічного підґрунтя для інтеграції України у світову економічну систему. Все це в значній мірі залежить від ефективної контрольної функції податків. Контрольна функція податків проявляється через податковий контроль. Щільне місце цьому процесі займає реформування податкової системи, яка забезпечує державу необхідними фінансовими ресурсами. Податковий контроль, як складова податкової системи, повинен вирішувати завдання щодо зменшення податкової заборгованості та легалізації усіх доходів учасників ринку.

Ухилення від сплати податків шляхом порушень податкового законодавства на сьогодні є одним із основних каналів незаконного збагачення. Більшість цих порушень пов'язана з недосконалістю, перевантаженістю податкового законодавства і постійними його змінами та численністю податків. Дійсно, для більшості українських підприємців, особливо малих та середніх, які починають свою діяльність, передбачено занадто багато податків [1].

Дослідження питань, пов'язаних із протидією злочинності, у тому числі організованій, у сфері оподаткування зумовлена тим, що на тлі динамічних і складних процесів, які сьогодні відбуваються в Україні, своєчасне та повне стягнення податків до бюджету держави є однією із найгостріших проблем сучасного соціально-економічного життя країни. Значно складнішою стала структура операцій, які здійснюються злочинцями, особливо організованими злочинними групами та організаціями, з метою ухилення від оподаткування, отримання надприбутків та приховування джерел походження цих коштів.

Як засвідчує практика, обсяг тіньової економіки в Україні нині за деякими експертними операціями перевищує більш як половину внутрішнього валового продукту.

Аналіз практики діяльності вітчизняних підприємств дає змогу виокремити найбільш загальні способи ухилення від сплати податків: 1) неподання документів, пов'язаних із обчисленням і сплатою податкових зборів і обов'язкових платежів до бюджетів чи державних цільових фондів (наприклад, декларацій, бухгалтерських звітів і балансів тощо); 2) приховування об'єктів оподаткування; 3) заниження об'єктів оподаткування; 4) заниження сум податків, зборів, обов'язкових платежів, які підлягають сплаті у відповідний бюджет чи фонд; 5) приховування втрати підстав на пільги з оподаткування [3].

До важливих заходів підвищення ефективності податкового контролю можна віднести вдосконалення: обліку бюджетних надходжень, що полягає в стандартизації звітності платників; звітності податківців; системи інформування платників; налагодження взаємодії податкових органів з іншими органами влади; прогнозування надходжень платежів до бюджетів; зменшення податкового тиску на підприємців за рахунок розширення бази оподаткування; внутрішнього контролю за діяльністю податкових органів; розширення можливостей роботи у електронному кабінеті платника – формування та заповнення платіжних документів щодо сплати податків і зборів; надання можливості проведення електронних перевірок всім категоріям платників; впровадження щодо автоматизації податкової роботи мають зводитися до кращого інформування про переваги та зручність електронної звітності платників, особливо